

Loob vill att alla SHL-lag tar ansvar för sina egna regioner

- *SHL behöver vara superstark och från den utgångspunkten ta ansvaret för svensk hockey. Det sa den före detta starke mannen i Färjestads BK när han gästade Karlskoga idrottsveteraner 6 december.*

-Jag önskar att alla SHL-klubbar tar ansvar i sin region.

Det betyder att Färjestad ska ta ansvar för värmländsk hockey. Lobb menar dock att reda pengar inte är lösningen.

-Det kan handla om annat än pengar. Arrangera cuper som genererar pengar exempelvis. Utbilda ledare eller styrelser. Samarbete krävs dock för att hela hockey-Värmland ska leva.

Pengar är dock det som saknas under SHL och hur hockeyn därunder ska överleva, utbilda nya spelare uppåt och så vidare är en stor fråga.

Klart är i alla fall att Håkan Loob inte längre är en del av Färjestad. Han slutade 1 maj efter 38 år i ishockeyns tjänst; från knattespelare till vd i storföretaget Färjestads BK.

Började i Slite

Hela hockeysagan började dock i Slite på Gotland. Där föddes Håkan Loob i juli 1960. Det handlade inte bara om ishockey utan om alla tänkbara sporter och det var nära att bordtennisen blivit hans sport.

-Som liten höll jag på med mycket i IK Graip; handboll, ishockey, bordtennis, tennis, you name it...

-Jag tror att det också är skälet till att man är den man är. Jag är präglad av uppväxten i mycket positiv anda. Jag spelade mycket pingis förutom ishockey och som 14-15-åring var det nära att jag valde satsa på pingis. Jag tror att unga grabbar och tjejer även idag skulle träna annat än det de sedan specialiserar sig på.

TV-pucken avgjorde

-Det var TV-pucken som avgjorde valet. Jag var med i Gotlands lag tre år i rad, första året som 13-åring. Vi vann en match under de åren men tack vare TV-pucken vägde det över till hockey och från att jag var 17 var det hockey fullt ut.

-Jag ångrar inte ett dugg att jag satsade på ishockeyn. Det har varit en fantastisk resa. Jag är glad att jag till en början hamnade i Karlskrona IK. De hade den råbarkade Des Moroney som tränare, senare Timo Lahtinen men det var där jag fick lära mig sommarträna, träna fysik och taktik.

1978 mötte Karlskoga Bofors i kvalspel och förlorade med 9-0 och 6-2. Sedan var det slut i KI.

-Då ringde Conny Evensson och undrade om jag ville spela i Färjestad-Jag tog chansen och från den dagen var jag Karlstad trogen. Jag fick 1.500 kronor i månaden i lön, lägenhet och en bil.. Bilen var en Renault 14 som jag fick ta över efter "Bengan" (alltså Bent-Åke Gustafsson).

Mål i debuten

-Jag fick börja i en fjärdekedja och fick debutera mot Skellefteå; 8-1 och jag gjorde ett mål i debuten. Det skulle till slut bli elva år i FBK och jag missade en enda match under den tiden, min hustru var sjuk och jag stannade hemma hos henne.

-Det fanns ett stort ledarskap i Färjestad genom Kjell Glennert. De hade bra organisation och låg i framkant när det gällde talangutveckling.

-Den största upplevelsen under den tiden var SM-guldet 1981. Säsongen 82/83 var också fantastisk. Jag gjorde 76 poäng på 36 matcher.

Det är ett poängrekord som ännu ingen i Sveriges högsta hockeyliga har nått trots att antalet matcher numera är betydligt fler.

Som bäst tjänade han 5.000 kr i månaden i Färjestad innan han lämnade Sverige för NHL-spel i Calgary Flames.

Var ligger Calgary?

-Det var många som undrade då. Calgary, var ligger det? De tittade i kartboken och såg att det låg långt ort i Kanada. Jag kom dit och visste egentligen ingenting.

Det sociala nätverket från Karlstad fanns inte. Jag var dessutom minst av alla på träningslägret 1990. Jag var 176 cm och skulle spela i världens hårdaste hockeyliga.

-Jag stannade sex år i Flames, fick vinna Stanley Cup 1989 och spelade min sista match i Montreal Forum. Jag åkte hem till Sverige och vara bara 28 år. Många tyckte jag tappat förståndet för det var i samma veva som lönerna i NHL började stiga.

-Jag har inte ångrat det steget heller. Det var självklart att välja Karlstad igen även om Percy Nilsson i Malmö gjorde sina försök. Han försökte via Pekka Lindmark och lovade skicka en check där jag själv fick fylla i summan. Men det handlade inte om pengar.

-Det blev inga fler SM-guld, Djurgården var dominanta på den tiden men vi spelade några finaler.

Slutade vid 36

1996 var det dock slutspelat som 36-åring. Han kunde då summera en karriär som gett honom en seger i Stanley Cup, ett OS-guld i Lillehammer 1994, två VM-guld, 1987 och 1991, ett VM-silver 1990, ett SM-guld 1981, totalt 305 elitseriemål på 461 grundspelsmatcher och totalt 556 poäng. Han draftades som 181:a 1980 och han är ende svensken som gjort 50 mål i NHL under en säsong och dessutom har hans tröja med nummer 5 pensionerats i taket av LLA.

-Tre dagar efter sista matchen fick jag erbjudande om att bli sportchef i FBK. Jag hoppade på det och 1997 vann vi SM-guld. SM-guld blev det också 2002, 2006 och 2009. Det var ungefär samtidigt som spelarna blev alltmer proffsspelare och FBK gick i bräsch där. Arenaplanerna var också aktuella och kom att ta stor plats.

-Utvecklingen har varit enorm. Exempelvis var snittlönen 1997 20.000 kr i månaden för en elitseriespelare. Idag är den 65.000 kr.

Håkan Loob klev sedan också in som VD i Färjestad innan han avslutade sin tid i klubben som sportchef än en gång.

Inte bara sport numera

-Det var också en magisk resa. Det gäller inte bara sport längre. Det är inte bara ishockey längre utan handlar om företagande. Färjestad är ett företag med cirka 90 anställda som omsätter 160 miljoner per år.

-Vill man komma upp på den här nivån måste det finnas en hållbar organisation, klubbarna måste visa att de klarar det, att det finns en bärande affärsverksamhet. Många tror att det bara är att gå upp så ordnar det sig. Idealiteten är på väg att försvinna i svensk idrott och det krävs en oerhört stark organisation för att klara av detta, slutar Håkan Loob.

Ingvar Carlsson